

Č. 3365.

O b e c n í ú ř e d n í c i : * Okolnost, že konceptní úředník právníký, který sám nemá kvalifikace pro službu zvěrolékařskou, aprobuje podle ustanovení obce koncepty místního zvěrolékaře, nevylučuje postavení tohoto zvěrolékaře jako úředníka vedoucího ve smyslu § 19, II. 1. zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb.

(Nález ze dne 14. března 1924 č. 4404.)

P r e j u d i k a t u r a : Boh. 835 adm.

V ě c : Městská obec Š. proti moravskému zemskému výboru o služební požitky městského zvěrolékaře.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : — — —

Stížnost — nepopírajíc, že městský zvěrolékař vykazuje ostatní předpoklady, jimiž podle § 19, II. 1 a 2 zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb. podmíněn jest nárok na základní služné VIII. hodn. tř. 1. plat. stupně — upírá mu tento nárok z jediného důvodu, že není úředníkem »vedoucím«. K odůvodnění tohoto svého stanoviska uvádí pak, že jmenovaný podřízen je vedoucímu právníckému úředníku konceptnímu nejen ohledně osobních poměrů služebních, nýbrž také po stránce věcné, poněvadž rukou tohoto úředníka probíhají veškeré spisy zvěrolékařské agendy se týkající a on je povolán a oprávněn koncepty zvěrolékařem vyhotovené zkoumati, aprobovati a po případě měniti.

Nss neshledal, že by momenty st-lkou uváděné vylučovaly povahu městského zvěrolékaře B. jako úředníka »vedoucího«.

Zákon sám tento pojem nedefinuje. Tolik je pouze jisto, že ustanovením bodu 2. odst. II. § 19 (Ustanovení o úřednících konceptních platí též o úřednících technických, zvěrolékařských a jiných) sám připouští, že — vedle právníckého úředníka konceptního — mohou býti úředníky »vedoucími« také úředníci odborní, jaké má na mysli předpis § 3. IV. téhož zák. S tím je ve shodě také novela k ob. zřiz. ze 7. února 1919 č. 76 Sb., která mluví v § 9 o »vedoucích úřednících konceptních a odborných« a dává jim všem stejně poradní hlas ve věcech spadajících do oboru služby, pro který byli ustanoveni.

Nss již ve svém nál. Boh. 835 adm. vyslovil, že za úředníka vedoucího ve smyslu § 19. II. zák. č. 443/1919 sluší považovati úředníka, který vede samostatný obor služební, pro který byl ustanoven, pod svou vlastní služební odpovědností, aniž je po stránce věcné podřízen jinému úředníku.

Stížnost nepopírá, že služba zvěrolékařská tvoří zvláštní obor služební, namítá však, že zvěrolékař B. podle dispozic obce podřízen jest také po stránce věcné vedoucímu úředníku konceptnímu, který aprobuje jeho koncepty, a že ho proto nelze pokládati za úředníka vedoucího.

K tomu dlužno po stránce skutkové především podotknouti, že i podle tvrzení obce ingerence konceptního úředníka v oboru služby zvěrolékařské po stránce její věcné omezuje se jen na aprobaci písemných konceptů zvěrolékaře, nevztahuje se však — jak je přirozeno — na vlast-

ni zvěrolékařskou službu výkonnou, a že podle § 27 jatečního řádu vrchní dozor na jatkách vykonává starostenský úřad přímo zvěrolékařem bez intervence vedoucího úředníka konceptního.

Po stránce právní dlužno ovšem přisvědčiti stížnosti, že organizace služby u obce je věcí obce samé. Avšak obec je při tom vázána zákonem a nemůže stanoviti takovou organizaci, která by zákonu odporovala.

Zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb. rozlišuje v § 3 jednotlivé obory služby obecní, mluví v bodě IV. o úřednících odborných a stanoví, že, je-li pro výkon služeb odborných předepsána zvláštní způsobilost, mohou býti tyto obory služební obstarávány jenom úředníky, kteří mají předepsanou kvalifikaci. Tím je však vyjádřeno také, že taková odborná odvětví jsou po stránce věcné samostatná, a že tedy po této stránce nemohou býti vedena úředníkem, jenž předepsané způsobilosti nemá.

Není pochybnosti o tom, že vedoucí právnícký úředník konceptní ani jako takový vůbec ani v daném případě zvlášť nemá odborné způsobilosti k obstarávání služby zvěrolékařské. Nemůže tedy pokládán býti za úředníka ustanoveného pro obor této služby, a nemůže mu zvěrolékař městský při výkonu této služby po stránce věcné býti podřízen. Aprobace konceptů může býti pojmána jen jako kontrola po stránce administrativní a formální, nikoli po stránce věcné. V tomto posledním směru zvěrolékař jako jediný odborný úředník tohoto odvětví služebního není podřízen žádnému jinému úředníku a koná svou službu pod svou vlastní služební odpovědností.

Tím jsou však dány podstatné znaky odborného úředníka »vedoucího«, jak byly shora vymezeny.

Č. 3366.

O b e c n í ú ř e d n í c i: * Zvláštní výhody, obecnímu úředníku před působností zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb. poskytnuté a §em 41, odst. 3 t. z. v platnosti zachované, nejsou směrodatné při stanovení celkového jeho služebního příjmu ve smyslu § 1 zák. z 15. dubna 1920 č. 312 Sb.

(Nález ze dne 14. března 1924 č. 4502).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 2212 adm. a j.

V ě c: František Sch. ve F. (adv. Dr. Rich. Preiss z Prahy) proti zem. správnímu výboru v Praze (za zúč. obec adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) o služební požitky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-1 činil v administrativním řízení právní nárok na služební požitky městského tajemníka v obci F. ve smyslu zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb., z 15. dubna 1920 č. 312 Sb. a z 21. prosince 1921 č. 495 Sb. ve výši 30.259 K 20 h tvrdě, že mu ve smyslu usnesení obec. zast. ve F. z 9. listopadu 1918 přísluší stejné postavení s konceptním úředníkem s vysokoškolskou kvalifikací a základní služné VIII. hodn. třídy 1. plat. st.

Nárok tento v písemné stížnosti k nss-u restringoval na základní služné IX. hodn. třídy 2. plat. stupnice s trienálkami a příbytečným ve